

SPOJ NÁS V ÚMLUVĚ LÁSKY

INSPIRACE K 18. V MĚSÍCI PRO ŽIVOT ZE SCHÖNSTATTSKÉ SPIRITUALITY

Neboj se, jsi tu doma

Když jsem toto nové motto v Schönstattském hnutí sdělovala svým sestrám v Lize žen, líbilo se jim více než to minulé, vyjadřovaly radost. Za sebe přiznávám, že jako delegát na Říjnovém týdnu, jsem pro něj nehlasovala, ale teď jsem ráda, že tu je.

Když motto čtu, vracím se k první ze tří milostí, které přijímáme ve svatyňce (tyto milosti jsou: milost domova, vnitřní proměny a apoštolské horlivosti).

Na webových stránkách o Schönstattské spiritualitě čteme:

Schönstattská spiritualita "odpovídá na moderní potřebu svobody, flexibility stejně jako potřebu přijetí, jistoty a stability: nalézt **místo domova**, kde lze zapustit hluboké kořeny".

Jde tedy o odpověď na potřeby dnešní doby spojenou s hlubokým zakořeněním; domov jako místo, kde se cítím přijímána, sama sebou, v bezpečí a kde můžu mít zázemí.

Slovo domov mi připomíná slovo dům. Vzpomínám (zkusím to teď napsat vlastními slovy) na obraz domu, který jsem kdysi slyšela. Naše duše potřebuje pro svou stabilitu ukrytí v domě. Potřebuje pevnou podlahu pod nohama, čtyři zdi kolem sebe a nad sebou střechu.

Jako podlahu si můžu představit to, na čem stojím, např. je to moje identita, jsou to moje životní hodnoty apod. Vedle mě jsou opěrné zdi, tzn. opírám se o lidi (svou rodinu, svou duchovní rodinu, své kolegy, kamarády ...), o postoje ... Zeď za mnou může představovat to, co je za mnou, a

zeď přede mnou zobrazuje mou budoucnost, ta je dost důležitá, moje duše potřebuje mít na co se těšit. Se zdí minulosti je potřeba se skamarádit a mít ji rád, jak je. Není dobré ji rozbít (vždyť by dovnitř zafukovalo). No a nade všemi zdmi je pak střecha, tj. můj duchovní život. Jak jistě všichni víme, o střechu je potřeba dbát, aby nezatékalo. Metaforou bych připodobnila ke střeše Ducha svatého. Ten nás chrání před mnohým zlem. Měl by být nade vším.

Když si domeček promítnu do světa vztahů, je tam vše: vztah k sobě, k druhým i k Bohu.

Nyní bych přešla od domu k zpět domovu. Domov je *"vyjádřením emocionálního vztahu člověka k jeho nejbližšímu světu, osvojením tohoto světa, jeho humanizací, intimizací. Dimenze domova i velikost okruhu, který zahrnuje, jsou silně subjektivní, stejně jako samotná potřeba domova, touha po domově, stesk po domově apod."*

Přišla mi na mysl vzpomínka na sodály z mariánské družiny, kteří pak s páterem Kentenichem, uzavřeli úmluvu lásky s pannou Marií v roce 1914. Myslím, na to, jak odešli v dalších letech na frontu

(jako třeba Josef Engling), jak jejich duše musely ve válečném prostředí hledat nějaké zázemí, jak ho určitě nacházeli ve svých vzpomínkách ve svatyňce, jak čerpali životní sílu ve svatyňce srdce, protože Původní svatyně byla daleko. Utíkali se k Pánu Bohu, k Marii, obraceli se na Patera Kentenicha v korespondenci, který je moudře vedl ke vzájemné výměně zkušeností, a tak se chlapci nesli vzájemně ve svých srdcích.

Právě jejich zakořenění v úmluvě lásky je přenášelo i přes peklo první světové války. Ve svém srdci se vraceli do svatyně, kde se cítili doma; do Schönstattu, kde mohli zažít již výše zmíněné emocionální přijetí, jistotu i stabilitu.

Exkurz: Jedna moje bývalá spolužačka o sobě vyprávěla na třídním srazu. Před asi deseti lety se vdala do Rakouska, nyní si stěžovala, že se cítí vykořeněná zde v Česku a zároveň nezakořeněná v Rakousku. Bylo to pro ni jistě těžké, nepatřit pořádně nikam.

Také si vzpomínám na vyprávění v rozhlase o jednom muži, který za komunismu emigroval do západního Německa. Stýskalo se mu tak po domově v komunistickém Československu, že mu

tam ani ten párek u stánku nechutnal.

Říkám si, jak je to úžasné být zakořeněn a cítit se doma v Schönstattě, v církvi, a především ve vlastní rodině (nebo v duchovní rodině).

Je potřeba mít domov, kde můžeme zažívat přijetí, doplnit si zásoby, odpočinout si, vyzbrojit se před tím, než se zase vydáme do světa plných nebezpečí, výzev a překážek.

Můžu být kdykoli doma u Pána Ježíše, se svatým Patrikem se také můžu modlit:

Kristus buď se mnou, Kristus přede mnou, Kristus za mnou, Kristus buď ve mně, Kristus pode mnou, Kristus nade mnou. Kristus mi buď po pravici, Kristus po levici, Kristus buď, kde lehám, Kristus, kde sedím, Kristus, kde povstávám. Kristus buď v srdci každého, kdo si na mne vzpomene, Kristus buď v ústech každého, kdo o mně promluví, Kristus buď v každém oku, jež mě uvidí, Kristus buď v každém uchu, jež mě uslyší. (hymnus sv. Patrika "Křik vysoké zvěře", 5. stol.)

A konečně, domov, kam směřujeme všichni na naší životní cestě, je ten nebeský domov:

*Veliký jsi, ó Bože a veškeré chvály hodný; Tvá moc je veliká a Tvá moudrost je bez konce. Pohnul jsi nás k tomu, aby ve chválení Tebe bylo naše potěšení; Neboť jsi nás stvořil pro sebe a **nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v Tobě!*** (sv. Augustin) - Tam směřujeme, do Boží náruče, která je naším posledním a již trvalým domovem.

Sv. Matka Tereza o domově:

„Láska začíná doma; láska žije v domovech, a proto je dnes ve světě tolik utrpení a tolik chybí štěstí... Každý dnes vypadá hrozně uspěchaný, ustaraný kvůli lepšímu blahobytu a většímu bohatství a tak dále, takže děti mají velmi málo času pro své rodiče. Rodiče mají velmi málo času na sebe navzájem, a tak doma se začíná ničit světový mír.“

Ještě několik citátů o domově (nejen od duchovních osob):

„Domov není místo, kde bydlíš, ale místo, kde ti rozumějí.“ (Christian Morgenstern)

„Člověk je doma tam, kde si pověsí klobouk.“ (Jan Werich)

„Domov je dílo, překrásné stejně

jako přetěžké. A každodenní.“ (Miroslav Horníček)

Otázky k zamyšlení

- Chodím (i víckrát) během dne "domů" k Ježíši (k Marii, k nebeskému Otci), abych tam spočinul(a), odpočinul(a) si, odevzdal(a) své strachy, sdělil(a) jim svou starost, radost, vděčnost (...)? Učím tomuto niternému vztahu své děti, své bližní?
- Mám zájem o starosti, radosti (...) svých bližních, naslouchám jim (popovídáme si spolu, např. při společném stolování)?

Použité zdroje:

<https://schoenstatt.cz/drupal7/content/schonstatt/spiritualita>
http://www.premonstratky.cz/vyroky_au_no.htm
<http://www.farnoststrasnice.cz/doky/KK/Lorica.pdf>
<https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Domov>
<https://citaty.net/citaty/265431-matka-tereza-laska-zacina-doma-laska-zije-v-domovech-a-proto/>
<https://zena.aktualne.cz/citaty-o-domove/r~i:wiki:4281/>

Alena Smlsalová

Milá schönstattská rodino, na letošním Říjnovém týdnu jsme se snažili zažít "ucho na srdci Božím, ruku na tepu doby". K naslouchání hlasu doby nám pomohlo 14 příspěvků z různých oblastí života. Vyprošovali jsme si dary Ducha svatého a věřím, že naše nové motto opravdu trefuje něco z touhy a života nejen nás věřících, ale i nevěřících a může tak být inspirací jak pro náš život, tak i pro lidi ve světě.

Letos jsme se rozhodli nevydávat Spoj nás "speciál" s materiály z Říjnového týdne, protože máme příspěvky k dispozici jako videa. Můžete se tak i vy inspirovat a přidat se k naslouchání hlasu doby. Možná vás v souvislosti s příspěvky napadnou i další oblasti, kterým bychom mohli naslouchat a můžete se rozdělit jak skrze ně Bůh promlouvá k vám. Více z Říjnového týdne bude k dispozici v prosincovém vydání časopisu SPOJ NÁS.

Zde je link na 14 videopříspěvků:

<http://schoenstatt.cz/drupal7/content/RT2021>

Na našich webových stránkách najdete i videozáznam z předání motta v kapliče Betlém.

V úmluvě lásky
P. Daniel Bořkovec

Vydává Schönstattské hnutí a texty všech čísel tohoto měsíčníku Spoj nás v úmluvě lásky je možné si stáhnout na www.schoenstatt.cz